

Aigoo, Đang Âu Yếm Nha~

Contents

Aigoo, Đang Âu Yếm Nha~	1
1. Chương 1: Nguyên Nhân	1
2. Chương 2: Phạm Sai Lầm	4
3. Chương 3: Gặp Gỡ	7
4. Chương 4: Khoảng Cách	10
5. Chương 5: Thân Thiết	13
6. Chương 6: Kết Thúc	16
7. Chương 7: Phiên Ngoại	19

Aigoo, Đang Âu Yếm Nha~

Giới thiệu

Thể loại: Hiện đại, vườn trường, ôn nhu phúc hắc 1 x Tử trạch tặc mao 0, manh văn, HE. Edit: Thiên Hoàng Quý NữBe

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/aigoo-dang-au-yem-nha>

1. Chương 1: Nguyên Nhân

Tần Cách ngồi ở trên ghế đã rất lâu rồi, trên màn hình laptop hiển thị giao diện weibo. Hình con trỏ soạn thảo thẳng đứng cứ nhấp nháy liên tục, cậu cảm thấy có chút chóng mặt rồi.

Lúc này, nội tâm Tần Cách đang làm một quyết định rồi rã.

Mãi cho đến khi Cao Dương trở về ký túc xá.

–“Tớ nói này Cách Cách, không phải nói muốn thoát đoàn sao, suốt ngày ở lì trong phòng ngủ làm sao có mỹ nữ tới cửa được hả?”

Tần Cách là một tử trạch(*), ngoại trừ ăn thức ăn giao hàng nhanh, bình thường không có chuyện lớn gì thì sẽ quyết định không bước ra phòng ngủ một bước nào hết, bất chấp mưa gió cậu vẫn quyết tâm thủ vững phòng ngủ.

(*)Tử trạch: chết dí trong nhà.

–“Cao Dương, cậu lại khoe khoang với tớ, tớ sẽ tìm được một người cho cậu xem.” Tần Cách nghiêng rằng nghiêng lợi trừng mắt Cao Dương.

Cao Dương bất đắc dĩ lắc đầu, mặt tỏ vẻ không tin: “VẬY tớ sẽ mỗi mắt mong chờ.”

Cho đến khi Cao Dương bắt đầu chơi máy tính, Tần Cách hít sâu một hơi, viết một cái weibo thật dài.

Đừng gọi tôi Cách Cách _ : #Tuyển dụng một người âu yếm qua điện thoại# Bạn cùng phòng mỗi đêm đều cùng vị kia nhà cậu ta gọi điện thoại âu yếm kích thích tới Po chủ(*) cô đơn, nhưng Po chủ là một tử trạch cộng thêm tiểu xử nam ngây thơ (che mặt) không có kinh nghiệm yêu đương, nhất thời không cách nào khác ngoài thoát đoàn giết chết nhuệ khí của bạn cùng phòng. Nhưng Po chủ cực hận ánh mắt khoe khoang của bạn cùng phòng kia, có bạn gái thì giỏi lắm hả! Thế nên đặc biệt đăng weibo này, hi vọng tìm được người có thể giúp tôi trong lúc này, cùng giúp Po chủ xả giận. Nếu muốn làm thì trực tiếp nhắn tin riêng cho tôi, nhiệm vụ cụ thể sẽ nói sau. Lưu ý khác: không có bất kỳ thù lao nào khi được chọn, hoàn toàn là Tự! Nguyên! Phục! Vụ! Người tốt cả đời bình an O(_)O

*Po chủ: chủ post

Tuy rằng lực lượng kêu gọi của weibo khá lớn, nhưng Tần Cách vẫn cảm thấy sẽ không có người nhắn tin riêng cho cậu, có lẽ còn cảm thấy cậu đăng weibo này quá nhảm chán nữa kìa. Nhưng mà đăng thì cũng lỡ đăng rồi, mặc kệ.

Đóng giao diện weibo, gặm một quả táo, Tần Cách nhàm chán nhìn diễn đàn Bát Quái giết thời gian.

Cơm chiều vẫn là nhờ Trường Cốc Tử trong ký túc xá giúp mua hộ, hôm nay là lợi dụng nguồn tài nguyên nhân lực, kỳ thật chính là lười á. Ngay khi cảm thấy đói, thì đúng lúc Cốc Tử mua đồ về. Nhanh chóng chạy sang lấy thức ăn nhanh về, mùi vị cơm chiên trứng xông vào mũi, Tần Cách bắt đầu ngấu nghiến nhai nuốt.

Cốc Tử luôn luôn cư xử thành khẩn trung thực lại một phen ý tốt nhắc nhở, tuy rằng anh ta đích xác đã nói nhiều lần: “Cách Cách, ăn mãi đồ ăn đóng gói mua bên ngoài sẽ ảnh hưởng tới sức khỏe.”

Cốc Tử có thể không giúp mua nữa để khuyến khích cậu tự đi, nhưng Cốc Tử cũng tin rằng loại người như Tần Cách này thà rằng bị đói chứ không ngoan ngoãn ra căn tin ăn cơm đâu. Một ngày ba bữa, ăn bữa sáng thêm cơm trưa, bữa tối khẳng khẳng ăn thức ăn nhanh quán Sa Huyền, từ khi Cốc Tử quen biết Tần Cách tới nay, hình như cậu ta vẫn duy trì thói quen này.

Tần Cách đúng là đã tập thành thói quen, cũng không muốn sửa. Cậu cảm thấy suốt ngày gặm cơm tẻ sẽ ăn đến chán mất, thỉnh thoảng thay đổi khẩu vị, hơn nữa các món ăn Sa Huyền rất đa dạng, mở ra cũng tiện lợi.

Cao Dương xen vào nói: “Cốc Tử cậu đừng quan tâm tới cậu ta, nói cho tên nhóc này cậu ta nghe cũng không hiểu đâu.”

Tần Cách hưng phấn trả lời: “A Cao Dương, cuối cùng cậu không gọi tớ là Cách Cách nữa rồi, gọi tên nhóc tớ nghe thấy hay hơn đó.”

Tên nhóc còn có vẻ đáng yêu chút đấy. Danh xưng Cách Cách này là do Cao Dương gọi mà có, nick name này thực khiến cậu rất sâu, tuy rằng cậu đã sửa lại rất nhiều lần rồi, Cách Cách nghe rất kỳ cục a. Nhưng Cao Dương và Cốc Tử luôn kêu như thế, qua thời gian dài, bọn họ kêu thành thói quen, Tần Cách cũng miễn cưỡng nghe quen rồi.

Cốc Tử thấy Tần Cách không thèm đếm xỉa tới mình thì lắc đầu đi ra. Thôi, tỳ nữa mà bị đau dạ dày chịu khổ còn không phải chính cậu ta sao.

Đa phần Tần Cách lên mạng là vào QQ, weibo, diễn đàn Bát Quái ba cái cứ thế mà tới, mở đầu trang thì cái đầu tiên là trang web weibo. Vừa mở ra, góc trên bên phải nhảy ra rất nhiều thông báo forward bình luận. Mà đối với kẻ lười có người thăm weibo như cậu, Tần Cách nghĩ rằng có thể weibo tuyển người của cậu đúng là đã có tác dụng.

Tần Cách không ngờ weibo này có thể giúp cậu nhiều như vậy, thoáng cái đã được hơn 300 lượt rồi. Rất nhiều người tỏ vẻ ủng hộ, đồng bào độc thân đều nghĩ đã hiểu, nhưng khi Tần Cách nhìn số lượng tin nhắn riêng là zero, thì liền xụ mặt xuống.

Cậu cần có người tới cửa mà.

Đang nghĩ thế, mắt sắc đúng lúc nhìn tới notifications mới nhảy ra.

Ngài vừa có một tin nhắn riêng.

Tần Cách vội vã nhấp chọn mở ra.

Toàn Tâm Toàn Ý: chủ post có ở đây không?

Đừng gọi tôi Cách Cách __ : Có!

Toàn Tâm Toàn Ý: ^__^ Nhìn cậu đăng weibo, cảm thấy thật thú vị, tôi sẵn lòng giúp chủ post một phen.

Đây là người nguyện ý mắc câu nè!

Đừng gọi tôi Cách Cách __ : Thật vậy chẳng? Cảm ơn QAA tôi còn nghĩ rằng chẳng có ai để ý tới tôi.

Toàn Tâm Toàn Ý: Không có việc gì, xin hỏi tôi cần phải làm gì.

Đừng gọi tôi Cách Cách __ : Trao đổi số điện thoại di động xong, cụ thể tôi sẽ điện thoại nói với cậu.

Vì thế hai người liền trao đổi số điện thoại di động.

Tần Cách vội trộm chuồn ra khỏi phòng, trốn ở trên sân thượng, gọi đến dãy số di động vừa lưu.

Có chút thông tin cơ bản vẫn nên biết một chút, ví dụ như tuổi nè nick name nè vân... vân, như vậy mới có thể tán gẫu một trận chứ, cũng sẽ không bị Cao Dương và Cốc Tử thấy kỳ lạ, hơn nữa tán gẫu trước một hồi, còn có thể sớm bồi dưỡng ăn ý.

Di động rất nhanh được nối máy, Tần Cách mở miệng chào hỏi trước: “Xin chào, tôi là Đừng gọi tôi Cách Cách.”

Cách khoảng vài giây, Tần Cách nghĩ là không nối máy được, vừa muốn dời di động xem tình hình.

Bên tai lại vang lên một giọng nam từ tính.

–“Chào cậu.”

Tần Cách cho là mình nhầm rồi, vội vàng áy náy nói: “Thật xin lỗi, có lẽ tôi gọi lộn số rồi.”

Trước khi di động chưa bật, người ở bên kia vội vàng lên tiếng: “Không phải, tôi là Toàn Tâm Toàn Ý.”

–“Cái gì! Anh là nam!” Biết đối tượng đóng giả tìm tới cửa lại là con trai, Tần Cách có hơi khó chịu, thanh âm không tự giác cất cao, lại sợ quấy rầy tới người trong ký túc xá, vì thế đè giọng xuống tiếp tục hỏi, “Đại ca, anh đang nói giỡn hả.”

Tần Cách cần là đối tượng cùng cậu âu yếm đó, vậy tất nhiên sẽ có một màn đối thoại ngọt ngào ngào ngào làm người nghe mà nổi da gà a. Vừa nghĩ tới cùng một cậu con trai, Tần Cách đã muốn nổi cả da gà đầu tiên.

Tần Cách ý thức được, hình như trên weibo không viết rõ yêu cầu giới tính, nhưng thông tin weibo của Tần Cách ghi là nam sinh, Toàn Tâm Toàn Ý nhất định nhìn thấy, sao có thể không biết được người cậu muốn tìm là các em gái a.

Vì sao có thể là con trai tới cửa chứ. Mà Toàn Tâm Toàn Ý đúng là dùng BUG này chặn miệng Tần Cách.

–“Cậu không yêu cầu là nam hay nữ mà.”

Tần Cách thử thăm dò: “Không phải anh là đồng tính luyện ái chứ?”

Đối phương rõ ràng biết giới tính cậu mà còn có hành vi tiếp cận, khiến Tần Cách liên tưởng tới.

–“Cậu kỳ thị đồng tính luyện ái sao?” Giọng điệu đối phương như đang thăm dò, nhưng Tần Cách lại mơ hồ cảm thấy trong lời nói xen lẫn cảm giác phẫn nộ bất cứ lúc nào cũng có thể bùng nổ?

–“Không phải là có hay không, mà là loại chuyện âu yếm này không phải nên cùng nữ sinh sẽ tự nhiên hơn sao?”

–“Chẳng lẽ cậu không biết cùng nam sinh nói chuyện phiếm càng dễ tìm đề tài hơn hửm.”

Tần Cách khó xử, nói như vậy cũng đúng. Nói chuyện với nữ sinh, đề tài gây hứng thú giữa hai người sẽ thiếu đôi chút, hơn nữa có vài nữ sinh rất chú trọng quy luật nghỉ ngơi, đương nhiên là phải loại trừ bạn gái

của bạn cùng phòng, bọn họ thậm chí sẽ gọi tới rạng sáng một hai giờ, Tần Cách thiết tình tò mò sao bọn Cao Dương mỗi ngày lại có nhiều đề tài để nói như vậy. Nếu Tần Cách phải gọi tới khuya để giống với bọn Cao Dương, bạn gái đó không vui lòng cũng không thể miễn cưỡng. Nói chuyện với nam sinh, không cần lo lắng ngủ trễ sẽ ảnh hưởng chất lượng làn da, nội dung tán gẫu cũng rộng hơn một tý, giới tính giống nhau cũng dễ dàng thân thiết hơn. Toàn Tâm Toàn Ý bên kia không ngừng cố gắng: “Tôi cũng rất vui làm quen thêm người bạn như cậu, nếu đã trao đổi số điện thoại di động với lại cậu cũng đã đáp ứng rồi, vậy đừng coi tôi là nam hay nữ, bạn cùng phòng của cậu đâu thể nghe thấy tiếng được đâu.”

Tần Cách cảm thấy nói thế cũng có lý, nghe cách nói chuyện của đối phương thực thành khẩn, cũng không phải kiểu người nhàn rồi tới đâu trúng cổ ý đến quấy rối.

–“Vậy... Vậy thì làm phiền anh đó...” Vì thế Tần Cách bị thuyết phục.

Bọn họ lại trò chuyện trong chốc lát, hiểu biết thông tin cơ bản lẫn nhau. Toàn Tâm Toàn Ý gọi là TỰ Ý, năm nay 22 tuổi, sinh viên Đại Học năm 3, chuyên ngành nghệ thuật, nhà ở A thị. Tần Cách cũng nói tình huống của mình cho đối phương biết, hai người thẳng thắn thành khẩn với nhau. Cùng tuổi lại cùng thành phố, làm quen với người bạn này đúng là rất có duyên a.

Đã không còn liên quan đến tầng khúc mắc giới tính kia, hơn nữa cũng vì xả giận thôi, đạt mục đích là được rồi, mách khéo có thể xem nhẹ không tính toán tới. Vì thế Tần Cách liền đăng trên weibo tuyển người giải thích rõ ràng đã tìm được người rồi, sợ bị hiểu lầm nên Tần Cách không @Toàn Tâm Toàn Ý.

Mở trang đầu weibo của Toàn Tâm Toàn Ý ra, cơ bản hẳn ta đều là forward weibo của người khác, tự post thì không có mấy cái, Tần Cách cũng tiện tay nhấn follow.

2. Chương 2: Phạm Sai Lầm

Tần Cách phát hiện, đêm nay phòng ngủ tắt đèn rồi mà Cao Dương không cùng vị kia nhà cậu ta gọi điện thoại.

Ba người trong phòng ngủ cũng đã bò lên giường, Tần Cách tò mò hỏi Cao Dương: “Sao cậu còn chưa gọi điện thoại?”

Cao Dương trêu chọc: “Sợ kích thích tới cậu, xem tớ sẵn sóc chu đáo không.”

Cốc Tử có lòng tốt giải thích, vạch trần lời nói dối của cậu ta: “Lúc cậu đang tắm rửa thì bọn họ đã thân mật xong rồi.”

Tần Cách a một tiếng, lấy điện thoại di động ra. Cậu cùng TỰ Ý giao hẹn là mỗi đêm gọi điện thoại một hồi, ngày lễ cậu gọi, ngày chẵn hẳn gọi tới, sau mười giờ tối thì tự do sắp xếp.

Hôm nay là Chủ nhật, vì thế Tần Cách gọi qua.

Điện thoại vang lên vài tiếng liền kết nối.

–“Đang làm gì đấy?”

–“Vẽ tranh.”

–“Thực khỏe, tôi đã lên giường rồi, ha ha.”

Tần Cách cảm thấy mình so với TỰ Ý thoải mái hơn nhiều.

–“Hết cách rồi, ngày hôm qua bị bạn cùng phòng bắt đi dạo phố, nên chưa làm xong bài tập.” – “Nam sinh cũng thích đi dạo phố à?”

“Kỳ thật là bọn họ hẹn với mấy mỹ nữ cùng khoa, kéo tôi đi cho đủ số lượng thôi.”

Tần Cách nghe ra ý tứ trong lời này, quả trách hẳn: “Chẳng lẽ cậu rất đẹp trai?”

–“Đúng thế.”

–Không biết xấu hổ, sao có người lại tự nhận bản thân mình đẹp trai chứ.”

Bên trong truyền đến tiếng cười khê của Tự Ý, rõ ràng là truyền qua sóng điện tới, thanh âm hấp dẫn tựa như kẻ sát bên tai cậu nói, nghe vào hết sức mê hoặc.

Tần Cách ho khan một tiếng, che giấu tâm tình của bản thân bởi vì bị kích động mà trở nên kỳ lạ.

Khốn kiếp, một thằng đàn ông có cần dụ dỗ đến thế không.

Bởi vì mọi người trong ký túc xá còn chưa ngủ, nên dù Tần Cách nhỏ giọng nói bọn họ cũng có thể mơ hồ nghe được tiếng nói xì xào. Tần Cách muốn chính là hiệu quả bà tám của bạn cùng phòng này.

Trong dự liệu. Đối với Tần Cách đột nhiên lần đầu tiên cùng người khác gọi điện thoại nói chuyện phiếm, Cao Dương tỏ vẻ tò mò: “Cách Cách, gọi điện với ai đấy?”

Tần Cách nói tên cậu với Tự Ý, hẳn rất quý củ kêu tên đầy đủ của cậu, vậy nên khi Tự Ý nghe được nick name của Tần Cách, đã biết duyên cớ tên weibo của Tần Cách, vì thế cũng học theo kêu to: “Cách Cách? Tên này rất đáng yêu đó.”

Vừa nghe Tự Ý trêu ghẹo, Tần Cách lập tức tặc mao. “Khốn kiếp, đừng gọi tôi Cách Cách!”

Cao Dương tưởng rằng Tần Cách là đang bày tỏ bất mãn với cậu ta, tiếp lời nói: “Kêu nhiều năm như vậy cậu thể nào còn chưa quen, Tần Cách Cách.”

Sau đó Tần Cách Cách học giọng thái giám(*) ghen cổ họng nói, Cốc Tử bị chọc cười phun thành tiếng, phòng ngủ im lặng đột nhiên trở nên sinh động lên.

*giọng thái giám: ý là giọng dẹo dẹo, ẻo lả.

Tự Ý cũng bị bầu không khí vui vẻ thoải mái trong phòng ngủ Tần Cách cuốn hút: “Bạn cùng phòng cậu thật thú vị.”

Tần Cách lập tức phản bác: “Một chút cũng không thú vị, toàn là mấy đứa bạn xấu xa a. Tôi nói cho anh biết, người vừa mới nói chuyện không cần nói có bao nhiêu lời thôi nha, vớ cũng có thể để mấy ngày không giặt, may mắn bề ngoài coi như nhìn cũng được đi, không đến mức hù chết người.”

Bởi vì giường Cao Dương và Tần Cách liền nhau, vì thế Cao Dương lập tức nhào sang dọa Tần Cách nhảy dựng, không cẩn thận quăng mất di động. Cũng may là rơi xuống cái giường mềm mại, chưa đến nỗi di động mới toanh đi tong nhanh như vậy.

Tự Ý nghe được tiếng kêu thảm thiết của Tần Cách, quan tâm nóng vội hỏi xảy ra chuyện gì, không được trả lời lại nâng cao giọng lên.

Cao Dương tùy tay cầm lấy di động. “Chào anh bạn.”

Kỳ thật Cao Dương rất hiếu kỳ, theo lý thuyết bạn bè Tần Cách trên cơ bản cậu đều quen hết, kẻ này hình như cậu không nhận ra, nghe giọng điệu Tần Cách nói chuyện với người này, dường như rất quen thuộc.

Tự Ý thực bình tĩnh trả lời: “Tôi là bạn trai Cách Cách.”

–“Cái gì! Bạn trai!” Có ánh trắng xuyên qua nên Cao Dương thấy được vẻ mặt hoảng sợ của Tần Cách. Cậu ta chu đáo hiểu thành, đây là xấu hổ và sợ hãi khi bị bạn mình biết được tính hướng.

Tự Ý rất tự nhiên trả lời: “Ừ, ngày thường Cách Cách nhờ các cậu chăm sóc, vất vả rồi.”

Cao Dương thoáng cái tràn ngập cảm giác tự hào thân là người nhà mẹ đẻ.

–“Ừ, không có việc gì, đều là bạn thân với nhau cả.” Cao Dương hoàn toàn không có tự giác trả di động lại cho chủ nhân, mà là khí thế ngất trời bắt đầu trò chuyện.

–“Cách Cách lớn lên đáng yêu thế này mà chưa từng tìm người yêu, tôi còn tưởng rằng lông của cậu ta còn chưa dài chứ, hóa ra là có bạn trai rồi, thằng nhóc này hóa ra là thẹn thùng không dám nói a.”

Tần Cách không biết Tự Ý nói cái gì, chẳng qua cảm thấy Cao Dương sẽ còn kéo dài cuộc nói chuyện này, lập tức ngăn cản cuộc đối thoại của họ.

“Cao Dương, trả di động lại cho tớ!”

Hành động này ở trong mắt Cao Dương, hoàn toàn hiểu thành độc chiếm dục.

-“Anh bạn, lần khác rảnh nên mời chúng tớ ăn cơm đó.” Trước khi chấm dứt còn không quên hung hăng bắt chẹt người ta một chút.

Tần Cách nhận di động, chất vấn: “Sao cậu lại nói thế chứ?” Lờn ngăm là: Anh không phải bạn trai tôi mà OTZ

Cao Dương nằm xuống giường cậu ta, lớn tiếng ồn ào: “Cách Cách, nói chuyện với người đàn ông của mình phải dịu dàng chút a.”

Tần Cách lập tức oa vào trong chăn, không biết là nóng hay là như thế nào, cảm giác mặt mình đỏ bừng rồi. “Bị hiểu lầm rồi, chuyện này tôi giải thích không được rõ ràng lắm.” Tần Cách khóc không ra nước mắt, cậu không thể chủ động thẳng thắn rằng Tự Ý là mình tìm trên weibo tới; phủ nhận quan hệ hai người, cũng sẽ bị Cao Dương lý giải thành che giấu, ngại ngùng mà thôi.

Vừa rồi Tự Ý nói thành bạn bè cũng được a, gọi điện đầu nhất định phải là với người yêu, đôi khi cũng nói chuyện phiếm với bạn bè mà. Biến cố đến quá nhanh, “quan hệ” của hai người vô ý bị lộ ra.

-“Tôi thì định nghĩa là bạn nam của cậu, cậu ta vừa hỏi, tôi liền không cẩn thận thốt ra, ngại quá.”

Tần Cách chỉ có thể cảm thán thở dài, bất đắc dĩ chấp nhận. “Quên đi, dù sao cũng đã chứng minh với Cao Dương rằng cũng có người muốn tôi rồi.”

Mặc dù là một người đàn ông.

Nghe ra mỗi một trong giọng nói Tần Cách, Tự Ý cẩn thận thử thăm dò: “Giận thật rồi sao?”

Trong lời Tự Ý mang theo vẻ lấy lòng làm cho Tần Cách không giận nổi, huống hồ cậu cũng không phải người nhỏ nhen như thế.

-“Không có, hơi mệt, ngủ trước đây.”

-“Ngủ ngon.”

Tối hôm qua Cốc Tử không hiểu gì hết nên đi ngủ, cho nên không rõ chuyện gì xảy ra. Bởi vậy hôm sau, từ miệng Cao Dương nghe được câu chuyện đã được thêm mắm thêm muối thì Cốc Tử đã bị dọa hết hồn.

Té ra Tần Cách sớm không còn độc thân, mà đã có “Bạn trai”.

Tâm tư Cốc Tử tinh tế phát hiện điểm không thích hợp, vì thế hỏi Tần Cách: “Vậy sao lúc cậu nghe Cao Dương cười nhạo cậu không có bỏ thì lại tức giận đến thế.”

Tần Cách còn chưa nghĩ ra lý do, Cao Dương đã rất tri kỷ thay cậu trả lời: “Cách Cách là lo lắng chúng mình biết sẽ khinh thường cậu ấy, không dám nói cho chúng mình biết.”

Tần Cách cườingượng ngừng.

Cao Dương tiếp tục tám chuyện Tần Cách với Tự Ý. “Cách Cách, cậu với Tự Ý quen biết bao lâu rồi, sao biết nhau, có ảnh chụp không, đẹp trai chứ?”

-“Mắc mớ gì tới cậu.” Tần Cách lườm qua thành thành thật thật bắt đầu nghe giáo viên giảng bài, không nhìn cậu ta nữa.

Một lời nói dối, phải tiếp tục nói dối. Quen, mới một ngày; Sao biết, trên mạng tìm tới; Không có ảnh, cũng không biết có đẹp trai không. Đương nhiên Tần Cách mới không trả lời cậu ta như thế.

-“Ngạo kiều ngạo kiều rồi kìa, Cách Cách, cậu đây là ngạo kiều thụ.”

Bởi vì Cao Dương gây tiếng động quá lớn, thế nên bị giáo viên bắt ngay tại trận phải đứng suốt tiết học, trở thành trò cười cho các sinh viên. Tần Cách thuần túy cố hết sức nén cười, vô cùng cảm ơn giáo viên cho mình ra nệm tức.

Di động trong túi rung lên, thoáng nhìn qua màn hình quả nhiên là TỰ Ý gọi. Ban ngày, nếu TỰ Ý gửi tin nhắn và gọi điện qua, đều bị Tần Cách không đếm xỉa tới.

Tần Cách ngoài miệng nói không tức giận, trên thực tế bản thân còn đang giận lẫy. Tâm tình Tần Cách không tốt, bởi vì chuyện tối qua kia vừa ra. Vì lời nói dối của TỰ Ý, khiến cho ánh mắt Cao Dương với Cốc Tử nhìn mình rất quái lạ. Tuy rằng Tần Cách chưa từng nói chuyện yêu đương, nhưng Tần Cách biết mình không thích nam sinh. Có lẽ bị treo lên tấm bảng đồng tính luyến ái, cứ việc cậu không kỳ thị đồng tính yêu đương lẫn nhau, nhưng tâm lý vẫn sẽ không thoải mái.

Tần Cách cảm thấy, dù sao mới nhận thức TỰ Ý có một ngày, người bạn này coi như vô duyên đi. Đành phải nhẫn tâm, Tần Cách cho số di động của TỰ Ý vào sổ đen.

3. Chương 3: Gặp Gỡ

Tần Cách cảm thấy đầu đầy choáng váng, mở mắt ra liền nhìn thấy trần nhà, hình như không phải ký túc xá của mình thì phải.

Đứng dậy nhìn chung quanh, quả nhiên không phải.

Tối hôm qua bị bọn Cao Dương kéo đi quán bar, dường như uống vài ly rượu liền say mất tiêu.

–“Cao Dương? Cốc Tử?”

Tần Cách vừa đi ra ngoài vừa gọi người.

Cửa mở ra, vào lại là một người xa lạ.

–“Tĩnh.”

Tần Cách cảm thấy giọng nói người này có hơi quen quen, nhưng đầu đau không muốn nghĩ lại.

Trong tay người này cầm cái cốc, bốc lên hơi nóng, đưa tới cho Tần Cách: “Trước uống giải rượu, đầu rất đau phải không, lần sau uống ít rượu thôi.”

Tần Cách nhìn người nọ không che dấu giọng điệu quan tâm chút nào, mặc dù có rất nhiều nghi vấn, nhưng yết hầu có chút khô khốc, vì thế uống nước trước.

–“Tôi là TỰ Ý.”

Khụ... Khụ! Tần Cách bị sặc.

TỰ Ý lập tức vỗ lưng Tần Cách.

Tần Cách trừng to mắt nhìn hắn. “Tại sao tôi lại ở chỗ này?”

Chỉ là uống rượu mà thôi, như thế nào thành ở nhà TỰ Ý rồi?!

TỰ Ý tiếp nhận cốc nước Tần Cách đã uống xong, giải thích: “Di động của tôi bị cậu kéo vào danh sách đen, nên đành đổi số khác gọi cậu, vừa lúc bạn cậu nhận, cậu ấy nói cậu uống say quá kêu tôi đến đón cậu.”

Cao Dương cái tên ngu ngốc kia.

Tốt xấu gì hắn cũng thu lưu mình một đêm.”Cám ơn.” Tần Cách dùng mắt ngắm nhìn xung quanh xem quần áo của mình ở chỗ nào, muốn thay nhanh để còn chạy lấy người.

Giọng nói TỰ Ý nhẹ nhàng thở ra: “Quần áo tối qua bị nôn bẩn rồi, còn ở trong máy giặt.”

–“A, vậy có thể cho tôi mượn bộ quần áo để mặc được không?” Hình như thứ mặc trên người Tần Cách là áo ngủ của TỰ Ý.

Nhìn thái độ xa cách của Tần Cách.”Ngày đầu nói chuyện phiếm không phải rất tốt sao, bây giờ như thế nào mà trốn tránh tôi như trốn ôn dịch thế?”

Tần Cách cậy mạnh giải thích: “Không... Không có mà.”

Đều đã đem số di động kéo vào danh sách đen, còn không phải muốn trốn hấn chứ là gì.

-“Đúng là cậu đang giận vì lần trước tôi nói tôi là bạn trai cậu.”

Tần Cách trầm mặc không nói gì, bởi vì TỰ Ý nói đúng.

“Cậu không cần đề phòng tôi như vậy, tôi sẽ không làm gì cậu. Tuy rằng tôi đúng là muốn làm bạn trai cậu.”

TỰ Ý thêm một câu vào phần sau, làm Tần Cách kinh sợ rồi.”Cái gì?”

“Tôi chú ý cậu đã lâu, nhưng vẫn không tìm được cơ hội tiếp cận cậu, đúng dịp nhìn thấy weibo lần trước cậu đăng.”

Chú ý mình đã lâu? Tần Cách có ngốc cũng biết mình dường như bị một nam sinh tỏ tình.

-“Anh học A đại hả?”

TỰ Ý gật gật đầu.

“Nhưng tôi không thích anh, hơn nữa, tôi không thích nam sinh.” Tần Cách cự tuyệt, nói uyển chuyển chút, tuy rằng đối phương là nam sinh, cũng không thể hùng hổ dọa người được.

“Tôi biết, tôi chỉ nói cho cậu biết tôi thích cậu, truyền đạt phần tâm tình này ra là đủ rồi.” TỰ Ý thản nhiên cười.

Tần Cách nhìn hấn, lúc này mới có thể cẩn thận quan sát dáng vẻ của hấn, vẻ ngoài TỰ Ý quả thật như lời hấn nói rất đẹp trai. Vì thế bật thốt hỏi: “Người như anhkhẳng định rất được các cô gái hoan nghênh, sao lại đi thích nam sinh?”

Vừa nhận ra đã biết kiểu nghi ngờ người khác này không tốt, vội vàng bày tỏ áy náy.

“Cậu còn phải đợi lát nữa, hiện giờ không có cách nào đi ra ngoài đâu.” TỰ Ý chỉ chỉ cửa sổ, Tần Cách lúc này mới ý thức được bên ngoài mưa rơi nặng hạt như trút xuống, đi ra ngoài khẳng định bị xối cho ướt sũng.

Tần Cách cũng chỉ đành chờ mưa nhỏ lại mới đi, nhận ra tầm mắt TỰ Ý, trong lòng Tần Cách vẫn cầu nguyện mưa nhanh tạnh chút đi.

Thời điểm TỰ Ý quay vào phòng, trong tay cầm laptop.

-“Chơi laptop đi, sẽ không nhàm chán nữa.”

Tần Cách ôm cái bụng xẹp lép, ngượng ngùng hỏi: “Nhà anh có mì ăn liền không? Cái này... Tôi đói bụng.”

-“Tôi đi nấu cơm, ăn mì ăn liền không tốt, cậu chờ một chút.” TỰ Ý ra ngoài, xem ra là chuẩn bị chiến đấu trong bếp rồi.

Tần Cách tò mò đi theo, nhìn thao tác sử dụng dụng cụ thuần thục của TỰ Ý trong phòng bếp.

Tần Cách cảm thấy đáng tiếc, một người đàn ông ưu tú hoàn hảo, như thế nào lại thích con trai chứ.

TỰ Ý cảm giác được Tần Cách đứng ở phía sau, nghĩ đến Tần Cách chắc là đói đến chờ không kịp, kiên nhẫn giải thích để cậu chờ thêm lát nữa, sắp xong hết rồi.

Tần Cách ngồi ở trên ghế, chờ đồ ăn thơm ngào ngạt.

Dáng vẻ TỰ Ý nhìn không ra là người cùng tuổi với cậu, ngược lại TỰ Ý trông có vẻ càng thành thực chút. Đây là đau buồn của trạch nam đi, khuyết thiếu cơ hội gặp gỡ trao đổi cũng thiếu phần rèn luyện trưởng thành, cho nên lúc Tần Cách suy nghĩ chuyện gì đó sẽ có vẻ khá ngây thơ.

-“Ừ ~ TỰ Ý, anh làm ăn rất ngon đó.” Tần Cách miệng nhai cơm cũng không quên tán thưởng tay nghề của TỰ Ý, Tần Cách nói đương nhiên cũng là lời nói thật. Cùng đồ ăn cần tin so sánh, Tần Cách cảm thấy, TỰ Ý làm đồ ăn có hương vị gia đình hơn.

Hương vị gia đình a...

Tần Cách cảm thấy hai mắt mình có hơi phấp phỏng, vội vàng hít vào một hơi làm dịu đi tâm tình, bất quá vẫn bị Tự Ý thận trọng chú ý tới.

-“Làm sao vậy, có ăn ngon như vậy không, cứ nhiên cảm động đến khóc rồi.”

Tần Cách xoa dịu mắt, cãi lại nói: “Mới không có.” Gắp đồ ăn há mồm ăn ngấu nghiến.

Tự Ý cũng biết Tần Cách nhất định là cất giấu tâm sự không chịu nói, cũng không vạch trần cậu.

Gần đây Tần Cách có chút cáu kỉnh, ăn cơm chỉ cảm thấy buồn tẻ vô vị. Từ khi ăn cơm Tự Ý làm xong, cậu cảm thấy thức ăn căn tin rất khó nuốt, Tần Cách cảm thấy chuyện này cũng quá khoa trương rồi.

Nhưng là, cả miệng đầy đồ ăn, Tần Cách lại cảm thấy không có ngon như Tự Ý làm.

Cao Dương vẫy vẫy tay trước mắt Tần Cách đang thất thần: “Cách Cách, làm sao vậy, nhớ người đàn ông cậu sao?”

“Cao Dương cậu thực phiền, tớ còn chưa nói cậu tùy tiện đưa tớ tới nhà anh ấy nữa đó.”

Cao Dương không cho là đúng: “Đây không phải là chuyện đương nhiên hả.”

Khốn kiếp, cậu không sợ tớ mơ mơ màng màng mà bị ăn tươi luôn à! (‘) Tần Cách ở trong lòng rít gào.

Đồng tử Cao Dương đột nhiên co rút lại, Tần Cách bị cậu ta cao thấp đánh giá có chút sồn tóc gáy. “Làm sao vậy?”

Cao Dương vuốt cằm: “Cách Cách, cậu không phải là mệt quá rồi đi?”

-“A?” Tần Cách không kịp phản ứng, đột nhiên vẻ mặt đỏ bừng giận dữ: “Cao Dương cậu đi chết đi!”

Cầm lấy khay ăn liền rời khỏi.

Hành động này ở trong lòng Cao Dương cho rằng đó là thẹn thùng khó mở miệng mà thôi.

Tần Cách hôm qua mới biết Tự Ý là sinh viên cùng trường với cậu, ở bên ngoài thuê phòng một mình ở, không cùng bạn học khác ở chung vẫn rất tốt, chỉ là người có chút lạnh lùng cô độc, còn Tần Cách thì luôn yêu thích náo nhiệt.

Tần Cách không ăn cơm no, tính đi mua bánh ngọt ăn. Chuông di động vang lên, từ ngày hôm qua hai người đột nhiên gặp mặt, Tần Cách chủ động bỏ sổ khỏi danh sách đen.

Cho nên, số Tự Ý thành công gọi vào được.

Tần Cách cảm thấy chỉ cần tâm bình tĩnh đối đãi với Tự Ý là tốt rồi: “Alo.”

Lặng lặng nghe giọng nói trong điện thoại, mặt Tần Cách đang bình thản đột ngột bừng sáng: “Thật sự hả, tôi lập tức tới ngay.”

Tự Ý mở cửa ra, Tần Cách từng ngậm từng ngậm thở phì phì tại chỗ nghỉ lấy hơi, còn ôm bụng.

-“Trường học cách đây rất gần, cậu có thể từ từ đến.”

-“Tôi đợi không kịp mà.” Tần Cách cởi giày, thay dép ở nhà.”Đã quấy rầy rồi.”

Mới nghĩ tìm cơ hội ném thử tay nghề Tự Ý nhưng ngược không biết mở miệng như thế nào, thì hần liền gọi tới. Ngày hôm qua ngẫu nhiên nhắc tới mình thích nước ăn cá hấp, hôm nay hần liền làm, cho nên Tần Cách chạy không ngừng nghỉ để tới.

Một chén dưa chua cá đơn giản, đôi khi lại truyền tới một loại ấm áp, còn có sự thỏa mãn của đối phương...

4. Chương 4: Khoảng Cách

-“Chán quá đi mất!” Bởi vì thời tiết không tốt, Cao Dương bị nhốt trong phòng ngủ ra không được, mà Cao Dương lại tính cách hiếu động không chịu ngồi yên.

Cốc Tử thì bị nhốt ở thư viện cũng chưa về, trong phòng ngủ chỉ còn Tần Cách là có thể trò chuyện, vì thế Cao Dương dời lực chú ý tới trên người Tần Cách.

-“Cách Cách, không bằng chúng mình...” Cao Dương khoát tay lên vai Tần Cách, đột nhiên biểu hiện một bộ anh em tốt.

-“Gì?” Tần Cách có chút thất thần, Cao Dương chạm vào mình thế nào cũng không phản ứng, nhưng mà chẳng qua không cẩn thận đụng phải tay Tự Ý liền kích động mặt đỏ tim đập rất nhanh. Tần Cách vẫn rối rắm vấn đề này, thế nên căn bản không nghe câu nói của Cao Dương.

-“Mau cho anh trai nhìn tư tàng của cậu một chút xem.”

-“Hả?”

Cao Dương nghĩ rằng cậu không đồng ý: “Đừng có giấu tiết đi chứ, thứ tốt phải cùng mọi người chia sẻ.”

-“Cái gì? Cậu mới nói gì tớ nghe không rõ.” Tần Cách lặp lại một lần nữa, cậu thực không nghe Cao Dương nói gì với mình.

Cao Dương cười như tên trộm: “Giả vờ ngớ ngẩn để lừa đảo đúng không? GV đó.”

-“Tớ không có.”

Cao Dương hiển nhiên không tin: “Làm sao có thể không có!” Cao Dương không tin, sau đó tự đoán tự nói: “Nhất định là cậu sợ bị phát hiện nên xóa mất rồi phải không?”

Tần Cách thầm kêu oan uống trong lòng, cậu ngay cả AV đều không có, huống chi là GV a! Đương nhiên, nếu là AV Cao Dương cũng không cần tìm Tần Cách, tự cậu ta có phương pháp.

-“Tớ còn rất hiếu kì nam với nam làm như thế nào, cậu đã không có, vậy tớ liền hỏi thăm bạn tớ.” Vì thế Cao Dương về chỗ ngồi của mình, quấy rầy anh bạn gay thân thiết kiến thức rộng rãi thôi.

Bị Cao Dương quấy rầy như vậy, bất tri bất giác, Tần Cách nhập chữ Gay vào trong Baidu, trang nhất hiện ra bài post một địa chỉ, cậu do dự chút liền nhấp mở.

Tần Cách chưa từng tiếp xúc qua thế giới này, cho nên có thể nói có chút ngây thơ, cũng có chút lòng tò mò.

Lướt ở trang đầu là một bài post có đánh giá lượt trả lời rất cao, tên là Gửi tới người yêu nhất: Kỷ niệm chúng mình tròn năm năm , Tần Cách mở ra.

Lầu một đăng một tấm ảnh chụp, hai người nam sinh có tướng mạo thanh tú nghiêm chỉnh, một người nghiêng thân hôn lên khuôn mặt người còn lại, hai người kia hẳn là một đôi, từ khuôn mặt tươi cười trong ảnh có thể thấy được, bọn họ thực hạnh phúc.

Mặt sau đều là chữ viết, tự thuật quá trình bọn họ bắt đầu quen biết từ đại học đến khi yêu nhau tách ra lại đến hòa nhau, viết đơn giản, nói ra thứ tình cảm không dối, làm cho người ta càng thêm quý trọng.

Phần sau có người sôi nổi trả lời, chân thành ngỏ lời chúc phúc.

Mỗi một đoạn tình yêu say đắm đều khiến người ta cảm động, mặc kệ họ thông qua hình thức gì để tồn tại.

-“Cách Cách, mau tới đây, tớ tìm thấy rồi.” Cao Dương lớn tiếng ồn ào.

-“Gì đó?” Tần Cách ngồi tại chỗ không chịu xê dịch, Cao Dương kéo người qua, thuận tay mang ghế dựa đi luôn. “Cùng nhau xem, lỡ như tớ có chỗ không hiểu thì có thể hỏi cậu.”

Tần Cách đầu đầy hắc tuyến. Cậu biết còn nhiều hơn tớ có được không OTZ

Cao Dương đề Tàn Cách không cho cậu đi, tuy rằng Tàn Cách cũng không muốn xem phim người lớn, nhưng tầm mắt tránh cũng không tránh khỏi tiếp xúc với màn hình. Có đôi khi dư quang khóe mắt còn nhìn đến một mảnh màu da thịt, chung quy người luôn hiếu kỳ, chậm rãi, Tàn Cách cũng cùng xem theo.

Trong phim có hai người mở cửa gian phòng, đi vào liền trực tiếp chạy nhanh tới trên giường, sau đó bắt đầu cởi quần áo.

Nam nhân cùng thiếu niên trần trụi đối lập lẫn nhau.

Trong màn hình tiếng nước của nụ hôn kích tình vang to, Tàn Cách cách máy tính rất gần, không khỏi ngượng ngùng.

–“Đừng nghĩ trốn!” Cao Dương nhìn thấu tâm tư cậu, ngăn người lại. “Đều có cấu tạo thân thể giống nhau, đừng xấu hổ mà.”

–“Da mặt tớ không dày như cậu đâu.”

–“Sao nào, chỉ bằng lòng cho người đàn ông của cậu xem sao.”

–“Cậu có thể đừng lần nào cũng nhắc đến cậu ấy được không hả.”

–“Được được, không nói, chúng mình tiếp tục xem đi.” “Fuck, lão Nhị của huynh đệ này đủ lớn.” “Mẹ nó, thì ra nơi đó của đàn ông cũng có thể cắm vào a!” Cao Dương vừa xem còn vừa giải thích, miệng nói ra những lời xấu hổ thô không chút e ngại.

Tàn Cách nhìn phim, chỉ cảm thấy, người ở trong đó kêu gào thảm thiết thật kích liệt.

Phim chiếu một tiếng rất nhanh liền xem xong, Cao Dương giống như vẫn còn chưa đã, giục giây xem thêm bộ nữa.

–“Đều là một kiểu, có gì hay chứ!” Tàn Cách hưng trí giảm dần dịch chuyển ghế dựa về chỗ cũ, không có tâm tư chơi máy tính, không hứng thú đi tắm rửa rồi lên giường ngủ.

Buổi sáng khi Tàn Cách...thức dậy là bị dọa mà tỉnh, bởi vì cậu mơ một giấc mộng, hơn nữa cậu đã tỉnh nhưng vẫn có thể nhớ rõ ràng. Trong phòng Tự Ý, cậu bị Tự Ý ôm, hôn, sau đó Tự Ý cởi bỏ quần áo của mình, giống y như người trong phim tối qua, làm chuyện khiến người ta xấu hổ.

Thẳng đến lúc nghe được Tự Ý ở bên tai tình tường nói “Anh yêu em” với mình, Tàn Cách lập tức bật tỉnh, chỉ cảm thấy mộng này rất chân thật. Tàn Cách dịch rồi dịch, tính mặc quần áo tử tế xuống giường, lúc này đã không còn sớm nữa, trong ký túc xá chỉ còn một mình Tàn Cách.

Lại cảm thấy một trận cảm giác dính nhớp, Tàn Cách thấy không thích hợp. Đưa tay xuống phía dưới sờ thử, ẩm ướt.

Tàn Cách, mày muốn mất mặt đến thế sao! Cũng may Cao Dương với Cốc Tử không ở, Tàn Cách mới có cơ hội đi xử lý.

Thời điểm đứng dậy đi về hướng phòng vệ sinh, cửa đột nhiên bị đẩy ra từ ngoài vào.

Tàn Cách phản xạ có điều kiện vội vàng ngồi xổm xuống, thầm nghĩ tuyệt đối không thể bị người nhìn thấy. “Cách Cách, chuyện gì vậy?”

Cơ thể Tàn Cách run lên, nghe được tiếng Tự Ý, hai má bắt gặp nhiễm lên một tầng đỏ ửng.

Tự Ý đứng lại ở đối diện Tàn Cách, thấy cậu ngồi xổm người xuống ôm chặt hai chân, còn tưởng rằng không thoải mái. “Làm sao vậy? Không thoải mái?” Dứt lời liền định nâng cậu dậy.

–“Đừng đụng tôi!” Tàn Cách phản ứng rất mạnh kêu lớn, sau đó giải thích: “Tôi không sao, anh có thể ra ngoài một chút được không.”

Tàn Cách chỉ mặc áo ngủ có hơi phát lạnh, cả cơ thể đang run rẩy.

Tự Ý chỉ quan tâm thân thể Tàn Cách, vẫn hỏi han ân cần.

Tần Cách còn kém bật khóc lên, gấp gáp tới đỏ mặt khẩn cầu: “Đi ra ngoài một chút, một chút nữa là tốt thôi.”

Tự Ý còn lưỡng lự liền bị thuyết phục, mãi đến khi bên trong truyền ra tiếng gọi to “Được rồi”.

Tần Cách đã đổi xong quần áo, mắt nhìn về phía Tự Ý có chút không được tự nhiên.

–“Thật không có việc gì chứ?”

Tần Cách liên tục gật đầu: “Không việc gì không có việc gì.” Rõ ràng là có việc, nhìn không che dấu chút nào lộ hết lên trên mặt, Tự Ý nhìn ra manh mối cũng không truy hỏi.

–“Sao anh lại tới đây?” Tần Cách cố ý chuyển đề tài.

–“Tôi mang cậu đi chỗ này.” Tự Ý đột nhiên thần bí nói, trực tiếp dắt tay Tần Cách đi ra ngoài.

Tần Cách tò mò hỏi đi nơi nào, cũng không để mắt đến mình và Tự Ý đang tiến hành tứ chi tiếp xúc.

Tự Ý không trả lời, chỉ nói rằng đi rồi sẽ biết.

Tần Cách phản kháng mình còn chưa có ăn cơm đâu, bị một câu lát nữa cho cậu ăn đủ của Tự Ý đẩy đi.

–“KTV?” Tần Cách không rõ Tự Ý đưa mình đến nơi đây có ý gì, hát karaoke? Dưới sự hướng dẫn của phục vụ sinh đi vào ghế lô, sau khi bị người ở trong một câu “Cách Cách giá lâm” dọa, Tần Cách nhìn thấy Cao Dương với Cốc Tử đã ở.

–“Sinh nhật vui vẻ.” Thanh âm dịu dàng của Tự Ý vang lên bên tai.

Tần Cách nhớ ra, hôm nay là sinh nhật cậu, ngay cả cậu cũng quên mất.

Tần Cách kích động nhìn Cốc Tử cùng Cao Dương bưng bánh ga-tô đi tới, ba người vây bên cạnh cậu hát bài chúc mừng sinh nhật. Nói không kinh ngạc vui vẻ không cảm động là không có khả năng, Tần Cách là người chú trọng tình cảm, thiếu chút nữa liền vui mừng tới bật khóc.

Xoa xoa cái mũi, Tần Cách điều chỉnh lại tâm tình của mình. “Cám ơn mọi người.”

Cao Dương ồn ào: “Cậu phải cảm ơn Tự Ý, nếu không có anh ấy sắp xếp, kỳ thật tụi mình cũng không biết là sinh nhật cậu.” Cao Dương ăn ngay nói thật.

Tần Cách đối với Tự Ý, nói thêm một câu: “Cảm ơn cậu.”

Tự Ý đang dùng ánh nhìn nhu tình thẳng tắp chăm chú nhìn vào cậu, chăm chăm khiến Tần Cách có chút ngượng ngùng, trong đầu mơ hồ hồi tưởng lại giấc mộng tối qua.

Bình tĩnh kêu mọi người mau mau khai tiệc.

Tần Cách đã sớm đói, rất không có khí chất gặm lấy gặm để, Tự Ý thân mật đặt một ly nước chanh ở bên cạnh, dẫn tới các loại trêu chọc của Cao Dương.

Nửa đường Tần Cách ra ngoài đi toilet, trở về nghe được thanh âm soàn soạt trong góc, liền tò mò liếc mắt nhìn một cái.

“Nhìn cái gì!” Tần Cách bị rống một tiếng, vội vàng chạy về phòng.

Nếu không nhìn lầm, cậu vừa thấy hai cậu con trai đang hôn nhau, đánh vào thị giác so với trong phim còn mãnh liệt hơn. Bị kích thích, Tần Cách đứng ở ngoài cửa làm dịu lại tâm tình, sau đó đẩy cửa đi vào.

Chỉ ca hát thì rất nhàm chán, Cao Dương cởi mở sôi nổi hiếu kỳ đề nghị mọi người đến chơi trò chơi, vì thế cậu ta thuận tay cầm thẻ đại mạo hiểm trong ghế lô.

Tần Cách có hơi chùn bước, bởi vì không rõ trong đại mạo hiểm sẽ có trừng phạt kiểu gì, hơn nữa ngộ nhỡ gặp được cái cần điều kiện tứ chi tiếp xúc, Cao Dương với Cốc Tử hiểu lầm mình và Tự Ý là một đôi rồi giễu cợt thì không phải là rất xấu hổ rồi sao.

Tần Cách bị Cao Dương ép buộc cuối cùng cũng cùng chơi, ai bảo cậu là thợ tinh cần phối hợp với mọi người.

Bốn người đổ xúc xắc, ai số nhỏ nhất liền rút thẻ nhận trừng phạt.

Thua trước không phải Cốc Tử mà là Cao Dương, bị trừng phạt nằm trên mặt đất làm 20 cái hít đất, còn giả đóng vai hát mấy bài hát kỳ quái, tức cười đến tất cả mọi người đều cười không khép miệng được.

Tần Cách nghĩ này không tồi cũng không phải rất khó, liền thở phào.

Lần này rốt cục đổi người khác, đến phiên TỰ Ý.

Cao Dương vừa thấy nội dung hắc rút – thẻ, nhảy dựng lên. “Chọn người hôn một cái, dễ tớ, rất đơn giản mà, còn cần chọn chi nữa.” Cao Dương trực tiếp đẩy Tần Cách vào lòng TỰ Ý.

Tần Cách thiếu chút nữa ngã sấp xuống, cánh tay đầy lực của TỰ Ý ôm lấy thắt lưng cậu.

Tần Cách nghĩ ngay tới hai cậu con trai vừa nhìn thấy kia, cũng tư thế này không khác nhau là mấy.

–“Cái kia...” Tần Cách ấp úng.

–“Nếu không đổi thành uống rượu đi, Cách Cách em ấy có vẻ thẹn thùng.”

Cao Dương đầu chịu bỏ qua, mất đi cơ hội khó lắm mới xem kịch vui, từ trước đến nay thành thật Cốc Tử cũng không chịu đồng ý.

Tần Cách tay nắm thành nắm, một bộ không thèm quan tâm, không phải là hôn chút thôi sao, cũng không có gì cùng lắm thì.

–“Cậu hôn đi!”

Lỗ tai tinh tường nghe được tần suất tim mình nảy lên cực nhanh.

Tần Cách thực khẩn trương, cậu nhắm mắt lại.

Mãi đến khi tiếng xong rồi của TỰ Ý cất lên.

–“Cái gì a, chỉ mới hôn mặt.” Cao Dương vì không được nhìn đến cái bản thân muốn nhìn mà oán giận, trừng phạt cũng tạm tính qua cửa.

Tay Tần Cách không tự giác sờ lên má phải mình, muôn vàn suy nghĩ.

Chơi đùa không sai, Cao Dương cùng Cốc Tử đem quà đã chuẩn bị tặng đi, Tần Cách nhận rồi cảm ơn. Đến phiên TỰ Ý, Tần Cách phát hiện hắc đang cầm gì đó hơi giống như là khung tranh, hắc là bức tranh đi, TỰ Ý vốn học hội họa mà.

Vạch vãi trắng.

Tần Cách trừng to mắt.

Thiếu niên mặc quần áo màu trắng, dựa lưng vào cây đại thụ, chìm vào giấc ngủ say, gió nhẹ thổi bay mái tóc rối trên trán, lộ ra gương mặt tinh xảo.

Bộ dáng thiếu niên, Tần Cách rất quen thuộc đến không thể quen hơn nữa, đó chính là cậu.

Quà do chính mình làm, trong đó bao hàm tâm ý mà cả khi lấy trên bảo sang quý dùng tiền mua đến so sánh thì vẫn còn kém xa.

Tần Cách thừa nhận, ở một khắc kia, cậu bị TỰ Ý làm cảm động.

5. Chương 5: Thân Thiết

Cao Dương ở trên lớp lại bị bắt làm gương phê bình.

Vừa về tới phòng ngủ, Tần Cách liền làm trò trước mặt Cao Dương, lập tức đem kể câu chuyện cậu ta bị giáo viên phê bình trước mặt mọi người sinh động như thật cho TỰ Ý nghe.

Cao Dương lớn tiếng ồn ào: “Cách Cách cậu đủ rồi, ít lấy chuyện của tớ để các người quần quít lấy nhau đi!”

Bất thành linh, Tần Cách đã quên mất chuyện không được tự nhiên trước kia, thường thường cùng Tự Ý chia sẻ chuyện lý thú bên cạnh mình.

Tự Ý nghe được tiếng cười vui vẻ của Tần Cách, buông bút vẽ đang nắm trong tay xuống, đứng trước cửa sổ sát đất trông một mảnh xanh xanh xa tít bên ngoài. Thả nhẹ âm thanh: “Ăn cơm chưa?”

–“Chưa, buổi sáng chỉ có hai tiết học, bây giờ còn sớm.”

–“Nếu không thì hôm nay tới nhà tôi?”

–“Được được, tôi muốn ăn cải thìa nấm hương, gà Cung Bảo...”

–“Ừa, tôi nghe Cao Dương nói gần đây cậu không ăn cơm chiều.”

–“Thì ra anh cùng Cao Dương thân thiết như thế ha.”

Tự Ý tạm dừng một giây, sau đó hỏi cậu: “Cậu ghen?”

Tần Cách ngây ngẩn cả người, cậu chỉ thuận miệng nói mà thôi.

–“Anh suy nghĩ nhiều, thật đó.”

Tự Ý bên kia nở nụ cười: “Yên tâm, tôi chỉ thích một mình cậu.”

Tần Cách ghét cay ghét đắng tính hay nói trắng ra của Tự Ý, nói một câu tôi thích cậu quả thực giống như hỏi cậu ăn cơm chưa vậy, qua loa hết sức.

...

Tần Cách cực hứng thú chạy nhảy ra ngoài trường, trong đầu thầm nghĩ đồ ăn ngon Tự Ý làm.

Thẳng đến phía sau truyền đến một tiếng kêu to “Bạn ơi cẩn thận!”, cơ thể ngã ụp xuống, trên chân lập tức truyền đến một trận đau đớn nhức nhối.

Tần Cách đau tới chảy nước mắt, ôm chân nằm trên mặt đất.

...

Trong bệnh viện mùi thuốc khử trùng rất khó ngửi, Tần Cách đối với bệnh viện thật sợ hãi, nơi này tùy thời có thể tuyên bố điểm kết cho sinh mạng một con người. Chân bị xe hơi đụng, Tần Cách lo lắng bản thân về sau có thể biến thành tàn tật, không thể đi đường hay không.

Một người đoán mò lại thấy bội phần bất lực, Tần Cách xoa ánh mắt chua xót, chỉ là nước mắt không ngừng rơi xuống. Bác sĩ đang giúp cậu kiểm tra vết thương trông đáng vẻ buồn lo vô cớ của Tần Cách, vội vàng an ủi: “Cậu bé đừng quá lo lắng.”

Bác sĩ đều là gạt người, luôn nói mấy lời dễ nghe như không có việc gì.

Về mặt Tần Cách như đưa đám: “Bác sĩ nói thật cho cháu biết đi, chân cháu có phải tàn phế rồi không.”

Bác sĩ bị Tần Cách nhìn chòng chọc có chút ngượng ngùng, đang muốn mở miệng thì cửa bị đá văng ra.

Bác sĩ nhìn người tới một đường một mối: “Chàng trai văn minh chút đi chứ!”

Tự Ý chạy đến trước mặt Tần Cách, cao thấp xem xét, sau đó thấy được chân Tần Cách sưng lên. “Bác sĩ, vết thương của cậu ấy thế nào?”

Xem xét kỹ lưỡng xong, bác sĩ đưa ra kết luận. “Không có chuyện gì lớn, xương cốt lệch vị mà thôi, dưỡng mấy tháng liền không sao.”

Tần Cách gắt gao níu chặt quần áo Tự Ý, cho đến khi nghe được mình không có trở ngại gì, mới thở phào nhẹ nhõm. Nín khóc mỉm cười, tâm tình chuyển biến rất lớn: “Cảm ơn bác sĩ!”

Trong phòng chỉ còn lại Tự Ý cùng Tần Cách, hai mắt Tự Ý cũng có chút phiếm hồng, lấy tay xoa xoa vết nước đọng nơi khóe mắt Tần Cách: “May mắn cậu không có chuyện gì.”

Ôm lấy thân thể đang phát run của người trong lòng mình, Tự Ý đang lo lắng cho cậu.

Chậm rãi, Tần Cách cũng vòng tay ôm thắt lưng TỰ Ý, hấp thu âm áp hần mang tới. Tần Cách vui mừng, giờ này lúc này, cậu không còn một mình một người nữa.

“Kia... Tôi còn phải quay về trường học.” Tần Cách làm tổ trong lòng TỰ Ý yếu ớt nói, TỰ Ý liền mang cậu về thẳng nhà hần.

Đặt người xuống giường, TỰ Ý đề nghị: “Về phía trường học thì xin nghỉ một tháng đi, dù sao cũng mới thi giữa kỳ xong, bài ghi chép có thể hỏi mượn bọn Cao Dương, ở nơi này dưỡng thương cho mau lành.”

Lý do thực đầy đủ, nhưng Tần Cách không cách nào an tâm nhận ý tốt của TỰ Ý, biết mình không thích hần, vì sao hần còn đối xử tốt với mình như vậy.

“Ngoan, đừng để tôi lo lắng, cậu vừa truyền nước biển xong, nhất định rất mệt rồi, ngủ trước đã.” Cứng rắn đỡ người nằm xuống, đắp chăn lên.

Giọng nói dịu dàng của TỰ Ý như là bài hát ru, đầu vùi vào gối mềm, thể xác và tinh thần đều uể oải Tần Cách lập tức chìm vào giấc ngủ.

Có lẽ, lần bị thương này là một cơ hội, cho hai người cơ hội.

TỰ Ý đương nhiên bắt đầu sắp xếp cuộc sống hằng ngày của Tần Cách, trong đó cũng bao gồm –TẮM RỬA.

Hai tay Tần Cách dán lên tường, một chân đứng thẳng, chân bó thạch cao thì giờ lên, rất rất rất gian khổ, phòng tắm chỉ có vòi sen, cho nên với một chân bị thương không thể dính nước như Tần Cách mà nói tắm rửa tuyệt đối là một chuyện mệt chết người.

“Tôi có thể tự tắm.”

“Cậu như vậy rất dễ trượt chân.”

Tần Cách rất mất tự nhiên, tuy rằng cùng là nam sinh, nhưng biết TỰ Ý đối mình có tâm tư, do đó cảm thấy ngượng ngùng không thôi.

“Đừng cậy mạnh, nếu cậu ngượng thì tôi tắt đèn vậy.” Ánh trăng ngoài cửa sổ xuyên vào có thể chiếu rọi ra tình huống trong phòng tắm.

Sau một phen giãy dụa, Tần Cách cũng không làm kiêu nữa.

“Không cần, vậy làm phiền anh.” Tùy ý TỰ Ý cởi áo ngủ mình, tuy rằng đã mở đèn sưởi ấm, nhưng vẫn còn rất lạnh. Thời điểm cởi quần lót ra, cái chân bị thương bên này đã cởi ra rồi, Tần Cách dưới sự nhắc nhở của TỰ Ý ôm lấy cổ hần, chân bị thương vòng qua chân TỰ Ý, giống như con Koala treo trên người hần. Nhảy lên một chút, cuối cùng cũng giải quyết được.

Bên trong, thành công cởi bỏ.

Nhưng mà, chỗ ấy, hình như không cần thận cạo phải.

Nước ấm phun xuống, Tần Cách ổn định tâm tình khác thường trong nội tâm. Khăn lông khô xoa thân thể cậu, lớn như vậy còn để người khác tắm rửa cho, Tần Cách càng nghĩ càng thấy mắc cỡ, tùy ý lúc ẩn lúc hiện, không dám nhìn thẳng vào mắt TỰ Ý.

Lúc tắm phần thân dưới, Tần Cách nhắm mắt lại quăng sau đầu, cảm thấy chỉ cần mình không nhìn coi như hần cũng không thấy, một bộ lừa mình dối người.

TỰ Ý nhìn dáng vẻ cậy mạnh đáng yêu quá chùng của Tần Cách, khóe miệng hơi hơi nhếch lên ý cười.

Vẫn giống y như trước, TỰ Ý ôm cậu về lại phòng ngủ, nhiều lần bị ôm tới lui như thế, Tần Cách cũng đã quen.

Sau khi bị thương, thời gian Tần Cách nghỉ ngơi quy luật vô cùng, thời gian vừa điểm tới, đã bị TỰ Ý hạ lệnh cưỡng chế ngoan ngoãn đi ngủ.

Nhắm mắt xong, Tần Cách nghe thanh âm tí tách của đồng hồ trong phòng, ngủ không được.

Cậu mở di động ra, đợi một lát, tin nhắn của TỰ Ý đúng giờ gửi qua: “Ngủ ngon.”

Tần Cách trả lời lại: “Ngủ ngon.”

Rõ ràng đã mất đối mặt chúc ngủ ngon qua, nhưng Tự Ý vẫn cứ gửi tin nhắn sang, không biết vì sao, bản thân Tần Cách cũng hết sức hưởng thụ phương thức này, làm cho người khác rất an tâm.

Tần Cách ôm di động, nhắm mắt lại chậm rãi ngủ thiếp đi.

Cửa, mở hờ ra một khe hở nhỏ, mãi đến khi nghe được tiếng hít thở đều đều bên trong, mới bắt đầu chậm chạp mở hẳn ra.

Tiếng bước chân nhẹ nhàng mà giẫm trên thảm trải sàn, Tự Ý cầm lấy chăn rơi trên mặt đất, đắp kín cơ thể hơi lộ ra ngoài cửa Tần Cách, miễn cho cậu bị cảm lạnh.

Ánh trăng chiếu rọi ra vẻ an tĩnh lúc ngủ của người trên giường, đợi một hồi, Tự Ý hơi hơi cúi người xuống, ở trên trán Tần Cách đặt xuống một nụ hôn, nhỏ tiếng chúc ngủ ngon, sau đó mới đi ra ngoài.

Lông mi run rẩy, mí mắt chậm rãi mở ra, hai mắt Tần Cách một mảnh sáng trong, kỳ thật, cậu chưa có ngủ.

6. Chương 6: Kết Thúc

Tự Ý đi ra ngoài, Tần Cách ở trong phòng mở laptop nhấp vào thanh địa chỉ trang Gay.

Suy nghĩ hồi lâu, hai tay rớt cục phủ lên bàn phím, thanh âm gõ phím cạch cạch phiêu đảng khắp phòng.

Post Cầu giúp đỡ: Tôi thích anh ấy không?

Cậu ấy tỏ tình với tôi, nhưng lúc đó tôi cảm thấy tôi không thích nam sinh, cho nên từ chối, cùng cậu ấy làm bạn bè, nhưng là, tôi phát hiện gần đây tôi càng ngày càng quen với việc có cậu ấy ở bên cạnh tôi, thậm chí cảm thấy lúc cậu ấy chăm sóc tôi đặc biệt đẹp trai. Thời điểm cậu ấy trộm hôn tôi tôi không dám tính dậy đàn ông phải giả bộ ngủ tiếp, trong khăn trương cũng có chút hạnh phúc nho nhỏ. Có phải tôi cũng thích cậu ấy rồi không?

1L: Có thể là ở chung lâu ngày sinh ra cảm giác ỷ lại hay không.

Comment 1L: Tôi cảm thấy tôi không phải là một người dễ dàng ỷ vào người khác. Cha mẹ tôi ly dị rất sớm, cấp ba tôi đã bắt đầu cuộc sống tự lập.

2L: Lúc anh ta hôn cậu cậu không bài xích lắm vậy đã thuyết minh chính cậu cũng không chán ghét tiếp xúc anh ta, hơn nữa cậu trăm phần trăm xác định cậu thích nữ sinh chứ?

Comment 2L: Vốn thực xác định, nhưng hiện tại có chút không chắc chắn, cho nên tôi đang rất mâu thuẫn.

LZ: Tôi chưa hề nói qua chuyện yêu đương, vậy nên không hiểu rõ bản thân có phải cũng là thích giống anh ấy không.

3L: Cậu thích anh ta rồi, thành thật thừa nhận đi, lâu chủ cậu phải dừng cảm đối mặt.

4L: LZ để ý anh ta như vậy, 99. 9% là thích, nhất định phải ngẫm cho rõ ràng vào, xem lâu chủ miêu tả thì anh ta đối với cậu vô cùng tốt, trăm ngàn đừng vượt mặt một người đáng để cậu quý trọng.

...

Dừng cảm đối mặt... Quý trọng cho tốt...

Tần Cách ý thức được cảm tình bản thân đối Tự Ý có biến hóa mới đi post bài cầu giúp đỡ, có đôi khi trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường, những người đứng xem vậy mà càng rõ hơn.

Lúc Tự Ý trở về, Tần Cách tiếp đón Tự Ý lại đây ngồi một lát.

Mấy ngày nay, chờ hắn trở về đã biến thành một quá trình đáng chờ mong, nhìn thấy hắn ngay lúc đó thực mừng rỡ trước mặt mình, ngay cả tâm tình cũng tốt hơn rất nhiều. Nếu thật là thích hắn, như vậy...

Tần Cách hơi hơi đứng dậy, trong lúc Tự Ý kinh ngạc, mặt để sát vào hân. Sau đó nhắm mắt lại, kề sát vào môi Tự Ý, thật cẩn thận đưa đầu lưỡi thử thăm dò sang. Sau năm giây, hai người mặt đối mặt.

Tần Cách nói thầm: “Hình như không khó chịu lắm.”

Nhưng Tần Cách chủ động biểu hiện như thế, hiển nhiên là dọa Tự Ý rồi.

–“Cách Cách?”

Tần Cách biết được tâm tư của mình còn làm ra loại hành động dễ khiến người hiểu lầm này, bao hàm ý tứ hiện quá rõ ràng. Chẳng qua dù Tự Ý đã đoán ra đáp án, nhưng vẫn chờ Tần Cách tự mình nói ra.

Tần Cách nắm chặt hai tay, hít sâu, sau khi nhìn thấy mong mỏi trong ánh mắt Tự Ý, thì nhìn thẳng hân, tiếp đó chậm rãi nói ra câu trả lời mà Tự Ý chờ đợi bấy lâu: “Tự Ý, làm sao bây giờ, dường như tôi cũng thích cậu mất rồi.”

Lời nói vừa ngừng. Tần Cách liền bị Tự Ý gắt gao ôm chặt, sau lưng có chút đau. Tự Ý dán vào lỗ tai cậu áp úng phun ra: “Cách Cách, tin tưởng anh, thích anh sẽ không thiệt thòi đâu.”

Tần Cách nhắm chặt mắt, cảm giác được nhiệt độ đang không ngừng dâng lên hai má. Không ngờ cứ thế bật thốt ra, nhưng mà, giờ phút này cậu lại cảm thấy tâm tình thoải mái lên rất nhiều.

Thẳng thắn bộc lộ tâm ý, cũng không phải chuyện khó thể mở miệng gì, nhất là hai người còn có quan hệ tình cảm.

...

Tối hôm qua Tự Ý không trở về phòng mình, ngủ một giấc tỉnh lại, Tần Cách còn chưa quen trên giường có thêm một người nữa, bị hoảng sợ chút xíu.

Giọng nói trầm thấp khêu gợi của Tự Ý vang lên trước mặt: “Chào buổi sáng.”

Mở rộng tâm ý với nhau, đối mặt người này tựa hồ càng thêm ngưỡng mộ một chút.

–“Chào....Chào buổi sáng” Tần Cách thiếu chút nữa cắn phải đầu lưỡi của mình.

Tự Ý đưa lưng về phía Tần Cách rời giường mặc quần áo, Tần Cách nhìn bóng lưng hân cảm thấy tràn đầy gợi cảm.

Chẳng lẽ đây chính là tình nhân trong mắt hóa Tây Thi?

...

Nghe được tiếng mở cửa, Tần Cách vội vàng gấp laptop, còn chưa từ trong hình ảnh vừa xem hồi thần lại.

Hôm nay cậu trả lời comment trong bài post, nói hai người đã ở cùng một chỗ. Phía dưới có người hỏi trắng rằng bọn họ đã làm hay chưa, Tần Cách cảm thấy tiến độ hai người sẽ không nhanh đến mức đó, có vài người liền đoán LZ có lẽ còn chưa chuẩn bị tốt tâm lý nên tìm xem hướng dẫn. Tuy rằng, Tần Cách đúng là không biết.

Cậu thông qua họ nhận liên tiếp vài tài nguyên, sau đó không yên lòng xem xong.

Tiếng bước chân Tự Ý càng đến gần, Tần Cách càng cảm thấy tâm tình mình bối rối thêm. Chờ Tự Ý trông thấy Tần Cách, cậu vẫn ngu ngơ về mặt đỏ bừng ngồi trên giường, tay còn nắm chặt.

“Cách Cách, làm sao vậy?”

Tần Cách tỉnh táo lại: “Không có việc gì.” Mấy ngày nay, hình thức hai người tiếp xúc chủ yếu là hôn môi, sau đó lướt qua rồi ngừng, Tần Cách nghĩ có phải là Tự Ý thông cảm mình nhất thời chưa có biện pháp tiếp nhận về mặt sinh lý hay không đây.

–“Anh đi nấu cơm.”

Tần Cách giữ chặt tay Tự Ý, ngăn hân.

Tần Cách run run lời kéo tay TỰ Ý xê dịch xuống chút, rồi dời xuống thêm chút nữa, thẳng đến khi bao trùm chỗ nhô ra. Tần Cách không nói gì, chỉ cúi đầu, biểu đạt ý tứ lại cực kỳ rõ ràng.

TỰ Ý nhìn chằm chằm Tần Cách, trong mắt lóe ánh sáng, ở thời điểm Tần Cách đang làm quyết định...

TỰ Ý rút tay mình ra, ngược lại choàng qua tấm lưng mảnh khảnh của Tần Cách, kéo người kẻ sát vào mình một chút.

Tuy rằng cơ thể Tần Cách có hơi run rẩy, nhưng không né tránh.

-“Không sợ?”

Qua vài giây, Tần Cách lắc đầu.

Không sợ.

Hai người cùng một chỗ, thì một cửa này phải trải qua, chỉ là vấn đề sớm muộn thôi. Tần Cách cảm thấy, ngẫu nhiên bản thân cũng phải chủ động chút chút mới được.

TỰ Ý nâng cằm Tần Cách, chậm rãi đưa vào đôi môi Tần Cách, đầu lưỡi mang theo ý thăm dò tiến vào trong khoang miệng cậu, dịu dàng quấn quýt đầu lưỡi đang luống cuống của cậu, cùng nhau nhảy múa.

Tần Cách ưm một tiếng.

Bốn mắt nhìn nhau.

-“Khó chịu sao?”

Tần Cách lắc lắc đầu.

Không khó chịu. “Hình như... Còn có chút thoải mái.”

Chiếm được khẳng định, môi lại quay về chỗ cũ, lần này mang theo tính bá đạo, cướp đoạt mỗi một góc ngách trong miệng Tần Cách. Nước bọt chưa kịp nuốt xuống liền chảy ra, dính trên áo ngủ thuần trắng, tăng thêm một phần tình sắc.

-“Có mùi thơm.”

Tần Cách xấu hổ: “Em vừa tắm rửa xong.”

-“Thì ra là đến có chuẩn bị a.” TỰ Ý không có ý tốt cười cười.

Bàn tay thô ráp chạy trước ngực Tần Cách, tìm kiếm chìa khóa mở cánh xuân. Đụng đến nút thắt đai lưng nơ bướm, rất khéo léo mà kéo, áo ngủ rộng rãi bung ra.

Ngón tay xoa nắn chỗ bụng dưới Tần Cách, chậm rãi dời xuống, vói vào trong quần lót, sau đó tìm được chỗ yếu hại của Tần Cách, bắt đầu phục vụ.

Tần suất Tần Cách run rẩy có hơi nhiều, TỰ Ý khẽ cắn đầu lưỡi cậu, nhằm phân tán lực chú ý của Tần Cách.

Tần Cách bị đau kêu một tiếng, lại chìm đắm trong sự dịu dàng của người này.

Trong thân thể một ngọn lửa không ngừng bùng trướng, dục vọng theo từng cái ve vuốt của nam nhân chậm rãi phun mạnh.

Tần Cách đòi thì TỰ Ý cho. Thực tế thao tác mới phát hiện hết thấy cũng không có đáng sợ như trong lòng tưởng tượng vậy, vì nam nhân rất cẩn thận với mình.

Tần Cách thả lỏng thân thể.

Vật nường theo chậm rãi đẩy vào, linh hồn hòa tan, hai người kết hợp cùng một chỗ.

TỰ Ý lau mồ hôi trên mặt Tần Cách.

-“Hôm nay trước cứ thế đi, anh cùng em đi tắm.” Thời gian về sau còn dài, hôm nay liền tạm thời tính như diễn tập, vì chờ biểu hiện càng tốt hơn sau này của Tần Cách.

-“Ừ.”

Động tác Tự Ý mềm nhẹ rời khỏi người Tần Cách, nhẹ nhàng ôm lấy người nào đó đi về hướng phòng tắm. Tần Cách ôm chặt cổ Tự Ý, an tâm tựa vào lồng ngực Tự Ý, lắng nghe nhịp đập vững vàng hữu lực của hắn.

Từ kính thủy tinh rọi ra lúm đồng tiền mang tên thỏa mãn trên mặt Tự Ý.

7. Chương 7: Phiên Ngoại

Lúc Tự Ý ở thư viện tự học, đột nhiên một số điện thoại gọi lạ tới, hắn đề xuống nút nhận cuộc gọi, còn chưa kịp mở miệng nói chuyện.

-“Một phần trứng xào thịt tòa nhà số 45, cảm ơn.”

Sau đó liền dập máy.

Tự Ý tưởng là sinh viên mua đồ ăn ngoài gọi nhầm số, đang muốn gửi tin nhắn trả lời lại, thì di động hết pin. Hắn nghĩ một hồi tiệm ăn ngoài không đưa đến cửa vậy bạn học kia sẽ phát hiện ra là bấm sai số.

Lại nghĩ người mấy giờ, đợi cho chàng vạng về phòng ngủ, Tự Ý sạc pin di động. Vừa khởi động máy, thì có 10 cuộc gọi nhỡ cùng 5 tin nhắn mới. Đột nhiên bị cuồng oanh lạn tạc như vậy, Tự Ý tưởng có người xảy ra chuyện lớn khẩn cấp gì.

Toàn bộ cuộc gọi nhỡ đều là cùng một dãy số, không có kí tên vậy rõ ràng không phải người Tự Ý quen biết, nhìn tin nhắn dãy số hay là người đó nhỉ.

Tin thứ nhất:Như thế nào tắt điện thoại a!

Tin thứ hai:Còn chưa khởi động máy!

Tin thứ ba:Đã nửa giờ rồi, rốt cuộc có đưa hay không tiệm bán đồ ăn ngoài.

Tin thứ tư:Muốn chết đói QAQ

Tin thứ năm: Thôi quên đi, đưa tới tôi cũng không ăn, không còn lực nữa, tôi đổi tiệm khác.

Tự Ý hiểu rõ rồi, chính là vị chủ nhân gọi nhầm số điện thoại kia, không ngờ không công đợi nửa giờ cũng chưa phát hiện căn bản là gọi nhầm số.

Nhìn cái icon kia, Tự Ý thấy thế nào cũng cảm thấy đáng yêu.

Tự Ý bình thường có thói quen xem weibo, follow một ít họa sĩ, còn có Hội Học Sinh, các xã đoàn trong trường, tiện cho đúng lúc nhận tin tức hoạt động, xem hết từng cái weibo.

XX Hội Học Sinh: Hoạt động bất cứ lúc nào cũng có, xin các bạn tùy thời lưu ý tới weibo này @Đừng gọi tôi Cách Cách __ : @XX Hội Học Sinh điểm công của tôi quá ít! Tâm hoang vắng hẻo lánh! Xin hỏi Hội Học Sinh vạn năng! Có hoạt động gì có thể tăng công không a! Muốn tôi quét lá rụng cũng được á! QAQ số ngắn 658849 Tùy thời chiều chực

Lại là icon QAQ này, Tự Ý lưu ý đến đầu tiên là cái này, sau đó hắn thoáng nhìn qua số ngắn, có chút ấn tượng. Không tin lắm xoay người lấy điện thoại ra xem, quả nhiên, là cái cậu bạn hậu đậu kia.

Không ngờ trên weibo cũng có thể nhìn thấy, Tự Ý đột nhiên thấy tò mò với cậu ta, nhìn xem tên weibo cũng rất đáng yêu. Đừng gọi tôi Cách Cách, vậy cậu ta nhất định gọi là Cách Cách rồi. Tự Ý ngồi điều tra weibo của cậu ta, đa phần trong weibo là một ít chuyện vặt trong cuộc sống, giọng điệu thường thường bán manh. Ngoài ý muốn kéo đến một bài post weibo rất hot.

Đừng gọi tôi Cách Cách __ : Thợ cắt tóc cắt hư tóc tôi, cắt nó ngắn thế này, tôi làm sao ra ngoài gặp người a QAQ [Ảnh chụp]

Thiếu niên thanh tú rất cởi mở, Tự Ý lại cảm thấy, kiểu tóc này phụ trợ cậu càng thêm non nớt cộng thêm có chút đáng yêu.

Weibo Tự Ý bình thường chỉ chuyển tiếp một ít nội dung weibo khác, bại lộ tin tức của hắn tuyệt đối không có, vì thế tùy tay chọn follow. Sau đó, mở weibo xem động thái của Đùng gọi tôi Cách Cách, cảm nhận được trạng thái cuộc sống mỗi ngày cậu ấy trải qua, tựa hồ cũng thành một chuyện có vẻ thú vị trong cuộc sống Tự Ý ngoại trừ vẽ tranh ra.

Mãi đến khi nhìn thấy weibo cậu ta tìm người làm bộ âu yếm kia.

Tự Ý cảm thấy, là thời điểm tiếp cận cậu ta.

† HOÀN TOÀN VẮN †

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/aigoo-dang-au-yem-nha>